

ПОСАДОВІ ЗЛОЧИНИ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ

Курсант 306 навчальної групи Іващенко В.В.

Науковий керівник: доцент кафедри економічної безпеки, кандидат юридичних наук, доцент Томма Р.П.

Відповідно до Конституції України органи державної влади та місцевого самоврядування, їх службові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Ці положення Конституції поширюються на всіх без винятку службових осіб, незалежно від того, чи є вони представниками законодавчої, виконавчої або судової гілок влади, виконують свої службові обов'язки у державному чи громадському апараті, в органах місцевого самоврядування або на окремих підприємствах, в установах чи організаціях. Не має також значення службове становище особи, відомча чи галузева належність органу, сфера його діяльності, характер та обсяг повноважень або форма власності, на підставі якої створені та функціонують підприємства, установи і організації. Виконання службовими особами своїх службових функцій на підставі, в межах і у порядку, передбачених Конституцією, законами та іншими нормативними актами України, забезпечує нормальну діяльність на всіх рівнях управління.

На сучасному етапі з'являються нові види службової злочинної діяльності, пов'язані з економікою, банківською сферою, із використанням широкого спектру передових технологій. Спостерігається зростання міжнародної та вітчизняної організованої злочинності. Подолання цих негативних проявів сьогодні практично неможливе без усвідомлення суспільством реальних масштабів загрози і сприяння у боротьбі з ними громадськості, наукової спільноти, і представників криміналістики зокрема.

В сучасних умовах масштаби і темпи зростання службової злочинності стали одним із істотних факторів, що

визначає криміногенну ситуацію в країні. Отримали широкий розвиток зловживання політичною та економічною владою, корупція (в т.ч. і хабарництво) в системі державного управління, службові розкрадання.

Істотні зміни відбулися і в криміногенних ознаках службової злочинності. З одного боку, усе більш поширеною стала її корислива спрямованість, інтенсивно формуються її найбільш небезпечні - організовані - форми. Однією із тенденцій сучасної злочинності є намагання кримінального середовища втягнути в свою діяльність державний апарат, проникнути в структури влади і управління. З другого боку, бюрократія і деградація владних структур призвели до їх бездіяльності, до припинення або неналежного виконання останніми своїх елементарних управлінських функцій.

Службові злочини привертають до себе увагу і з точки зору їх соціальної оцінки як злочинів підвищеної небезпеки, що породжують різні негативні наслідки в різних сферах життя суспільства, як деліктів, які серйозно відображаються на репутації органів влади і довірі до них населення. Службове зловживання посягає на діяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, інтереси державної служби, а також породжує в суспільстві явище вседозволеності, підриває віру законослухняних громадян в те, що їх права та інтереси взагалі можуть бути захищені.

Загальновизнано, що зловживання в сфері службової діяльності вважаються невирішеною проблемою у світовому правовому просторі. Ці зловживання впливають на економіку і політику, право та ідеологію не тільки малорозвинених держав, а й світових лідерів. Нині і практики, і вчені погоджуються з думкою про те, що абсолютне викорінення зловживань у службовій сфері, мабуть, неможливе. Наразі головним завданням є локалізація цих протиправних явищ, зменшення їх обсягу та галузей існування.